THE CHURCH WEEKLY

VOL. IV | SUNDAY 16TH APRIL 1950 | PRICE 2 ANNAS PER COPY. | No. 14

THE EMPTY TOMB

Father Laurence S. Jackson, M. A., L. Th.

In S. Mark, which is the earliest in time of the Gospels, we are told that when the three women reached the entrance of S. Joseph of Arimathaea's tomb early on the first Easter morning, they found the great stone rolled away, and within the entrance of the sepulchre a young man clothed in a white garment intently examining the spot where had rested the Body of Jesus in its grave clothes. S. Mark does not tell us that the "man clothed in white" was an angel, but he does tell us what he said to the women, as they fled in terror from the garden.

"Be not amazed: ye seek Jesus, the Nazerene, which has
been crucified: he is risen; he
is not here; behold
the place where they laid him!
But go, tell his
disciples and Peter, He goeth
before you into Galilee:
there shall ye see him, as he
said unto you."

To consider the personality of the young man "arrayed in a white robe" would be a fascinating study in itself, but that is not the purpose of our meditation.

Rather it is to realise afresh the truth underlying his presence within the shadowy interior of the open tomb on that early Sunday morning after the Crucifixion. He was sitting "on the right side" gazing fixedly at the rocky ledge which had once supported the body of Jesus. Thither it had been brought by Joseph and Nicodemus at the hour of sunset on Friday evening, when they [illegible]d relieved the Cross of its burden. [illegible]ere it had rested behind the sealed [illegible]one guarded by the temple levies. [illegible] body lay there now, but the [illegible]appings which had encompassed it [illegible]e still in position; three neat piles of linen a small one at the place of the head and the feet: a larger one where the trunk had rested.

There was no disorder. Plainly it was evident that Jesus had withdrawn himself from the grave clothes and when there was nothing to support them, the clothes had collapsed as they lay.

The young man was able to read the evidence of these inanimate witnesses correctly, for he said to the women who had come to anoint a dead body, "He is risen; He is not here" and he bade them tell the disciples that they would see the Master in Galilee, as He had told them on the Thursday evening after the memorial Supper. It was when He was on His way to the Garden of the Olive Trees that the Lord had said this.

HE IS RISEN: HE IS NOT HERE: That was the truth on the first Easter Morning and that is the truth which the Church still proclaims to-day, echoing S. Paul's "If Christ be not risen, your faith is vain: ye are yet in your sins."

Hope was born anew on the morning of the Resurrection. Previou[illegible] the Apostles had hoped for an ear[illegible] kingdom, with Jesus as their Lord and Ruler. Judas Iscariot had shared this hope, and despair had gripped him when he beheld the Master, whom He loved in his heart of hearts, cruelly apprehended. Because of this same despair, the majority of the Apostles had deserted their best Friend, leaving Him alone to tread the way of sorrows and be lifted up upon the malefactor's tree at the summit of Golgotha. Only Joseph of Arimathaea and Nicodemus had saved the Lord's Body from an ignominious grave in the valley of the Son of Hinnom, giving it honourable burial in a garden-cave.

Hope surged back in an ever-increasing stream, when the Gospel of the Empty Tomb was noised abroad. Very early on Easter Day reports were heard in Jerusalem that something was amiss with the Tomb. The Temple Guards told a strange story, which later they modified by saying that the disciples had stolen the Lord's Body, but eventually this lie was traced to the priests who employed them. It was said that the guards had seen Jesus in the flesh, but rumours became certainties when unshaken testimony was given by James, the Lord's Brother, Mary Magdalene, Peter, some apostl[illegible] and disciples, and at the last, S. Thomas who cried out in ecstacy, when he beheld the wounds of Christ: MY LORD AND MY GOD. Sorrow had turned to joy, for hope had replaced despair. And it was this hope which was the note of the early church: it distinguished the Christians from the pagans among whom they lived.

For the Resurrection of Christ brought to the believer the certainty of immortality. Jesus had come back from the land of shadows, thus vindicating his claim of being the Resurrection and the Life. Christ the King of Heaven had dethroned the king of terrors,

"Jesus lives! henceforth is death
Entrance-gate to life immortal."

So the Christian could look steadily into the future without fear. Thus we find S. Stephen in the midst of the hurtling stones seeing beyond the skies the risen and ascended Jesus at the right hand of God.

The Resurrection made life worth living, and it added glory to suffering and death. What did it matter to the Christian, if the path to heaven was beset by pain, affliction

and martyrdom! Sorrow might endure for a night, but the joy of beholding the Risen Lord would come in the morning. So frail women died with a smile upon their lips, and young men, like S. George (even three hundred years after the Lord's Resurrection), passed to glory by torture and agony. After all, to be with Christ was far better than anything the world could offer.

Do our lives stand out from the background of modern paganism as did those of earlier Christians? Or is it not a fact that today we are inclined to approximate ourselves to our surrounding? I remember in Madras protesting to some Christians because the marks with which they had adorned their foreheads were almost indistinguishable from the caste marks of their non-Christian neighbours.

Also is it not a fact that Christian communities sometimes exhibit a spirit of hopelessness not consistent with the triumphant declaration that death hath no sting, the grave hath no victory, and in Christ shall all be made alive? Think of the gloom and depression at some so-called Christian funerals. The exhibition of weeping and lamentation would be more fitting at pagan obsequies, where the mourners have no assurance of the life to come.

Naturally we miss a loved presence, when it passes into the Great Beyond, but to the Christian there can be no "sorrow without hope." If our Qurbana means anything at all by its frequent references to "our departed", it is surely that the Church would have us believe that those who are "absent in body are present with the Lord", and that they possess "the hope of immortality."

We must seek therefore to recapture this zest which came into the lives of the men and women, who achieved contact with the risen Christ. They turned the world upside down. Imprisonment, persecution and martyrdom only caused the church to spread further and wider.

As S. Paul in the prison-house converted his gaoler and family in the first century, so did the good Bishop Valentine in Italy in the year 270, and these are not isolated instances. Both S. Paul and S. Valentine were martyrs, and "the blood of the martyrs is the seed of the church." Likewise in England in 304, A. D., there was martyred at Verulam, where a great Abbey Church now stands, Alban the soldier, who converted by a Christian priest, went to death in the priest's cloak, while his guest achieved safety. These all died happily and gladly because they possessed the hope of immortality.

We need to lay hold again of this spirit of hope in our Christianity today. Often we are so obsessed by earthly affairs that we lose the joy which Christian hope bestows upon man. We shall only regain this hope when our relationship to our Saviour becomes more personal.

This element is not as prominent in the religious practices of our Church as it should be. Corporate worship is necessary, and it is to the glory of our Church that we possess it. But we must never lose sight of the personal relationship which each individual must have towards the Redeemer. When Mary Magdalene recognised the Lord in the figure of the supposed gardener, she cried out in adoring love: "Rabboni". When S. Thomas beheld the Master's wounds he worshiped him as his Lord and his God.

It was because the early Christians learned the truth that Jesus was Lord, God and Master that their own personalities became charged with new strength and life. S. James, S. Peter, S. Thomas, S. Mary Magdalene and the others, did not cease to be themselves, but literally they became "born again" by the Spirit of Jesus who possessed them, so that outsiders took knowledge of them that they had been with Jesus.

They themselves knew on that Easter morning, that the Tomb of Joseph was an empty shell, not because the Lord's Body had been stolen, but because Jesus Himself had passed through its rocky walls, without waiting for the stone to be rolled away. They themselves had seen Him, and He had appeared to so many, beginning with the Temple Guards, and including "several hundred brethren at once", so hope

(Continued on page 12)

ബാലപംക്തി

വനബാലിക

(അലക്സ്)

അദ്ധ്യായം 19

പുനസ്സമാഗമം

ഉപ്പു ശേഖരിക്കുന്നതിനായി പോയ വിരിയനെയും കൂട്ടുകാരെയും കാണാതായതിനോടുകൂടി ആ ഗ്രാമാധികാരി കുറെ പട്ടാളക്കാരെ അവരെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി അയച്ചിരുന്നു. അറബികളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട നാലഞ്ചുപേരോടും കടൽത്തീരത്തു മരിച്ചുകിടക്കുന്ന രണ്ടു മൃതശരീരങ്ങളോടുംകൂടി അവർ തിരിച്ചെത്തി.

വിരിയനെയും കൂട്ടുകാരെയും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി ഒരു വലിയ സംഘം പട്ടാളക്കാരെ അയച്ചെങ്കിലും അവർ നിരാശരായി മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. മരിച്ചുപോയവരുടെ ആത്മശാന്തിക്കായി വേണ്ട ശേഷക്രിയകളെല്ലാം നടത്തി. വിരിയനു നാലു ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ മൂന്നുപേർ അവന്റെ വൃദ്ധമാതാപിതാക്കന്മാരെ ഉപേക്ഷിച്ചു മററു ഭർത്താക്കന്മാരെ സ്വീകരിച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. അവന്റെ കുട്ടികൾ എല്ലാം തന്നെ അപമൃത്യുവിനു് ഇരയായി. വിരിയന്റെ വേർപാടുമൂലം വൃദ്ധനായ അവന്റെ പിതാവു വേറൊരു യുവാവിനു ഗ്രാമാധികാരം വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു.

വിരിയന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നേരിട്ടു ഗ്രാമാധികാരിയുടെ വസതിയിലേക്കാണു് ഓടിയതു്. വിവരം അറിഞ്ഞു അദ്ദേഹം കുറെ പട്ടാളക്കാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ആയുധവുമേന്തി വിരിയന്റെ സമീപം എത്തി. വിരിയൻ തങ്ങളുടെ അടുത്തു വരുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു കണ്ടു, ഗ്രാമാധികാരി വില്ലു കുലച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "നിൽക്കൂ. നിങ്ങൾ ആരാണെന്നു സത്യം പറയുക. മനുഷ്യനൊ ഭൂതമൊ?"

വിരിയൻ വളരെ അൽഭുതത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു. "തിരിമ്പാലീ! നീ എന്നെ മറന്നുവോ? ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെ ആണൊ അല്ലയൊ എന്നു് എന്റെ അടുത്തു വന്നു നോക്കുക. തിരിമ്പാലി! ഉപ്പു കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി ഞാൻ അവസാനം നിന്നോടു യാത്ര ചോദിച്ചപ്പോൾ ഏററവും നല്ല ഉപ്പു് നിനക്കു തരണമെന്നു് എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ? അന്നു നീ എനിക്കു കുറെ പലഹാരങ്ങൾ കൂടെ തന്നില്ലേ.?"

തിരിമ്പാലിയുടെ സംശയങ്ങൾ തീർന്നു. അവർ എല്ലാവരും കൂടെ വിരിയനെ സമീപിച്ചു, കുശലപ്രശ്നം ചെയ്തു. വിരിയൻ തന്റെ കഥ ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ചു. തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യദാതാവായ ഒരു വെള്ളക്കാരൻ വെളിയിൽ നിൽക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതോടുകൂടി അവർ ഉടൻതന്നെ ജിമ്മിയുടെ സമീപത്തേക്കു നടന്നു. ജിമ്മിയേയും പ്രഭുവിനെയും സ്വീകരിച്ചു ഗ്രാമാധിപതിയുടെ ഭവനത്തിൽ തന്നെ താമസിപ്പിച്ചു.

സ്വന്തമകനെ തിരിയെ ലഭിച്ചതോടുകൂടി വിരിയന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുണ്ടായ സന്തോഷം അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. അവർ അവനെ മാറിമാറി ആശ്ലേഷിച്ചു. തന്റെ ഭാര്യമാരിൽ മൂന്നുപേർ അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ കോപാവിഷ്ടനായി. തന്റെ കുട്ടികൾ ഒരെണ്ണമൊഴിയാതെ എല്ലാവരും മരിച്ചുപോയി എന്നുള്ള വാർത്ത അവനെ അത്യധികമായി ദുഃഖിപ്പിച്ചു. ആ അവസരത്തിൽ, അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പുറകിലായി, സന്തോഷത്താൽ കണ്ണുനീർ വാർത്തുകൊണ്ടു് ഒരു യുവതി നില്പുണ്ടായിരുന്നു. അതു് അവന്റെ വയസ്സുചെന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരെ വേർപിരിയാതെ, തന്നത്താൻ ജോലി ചെയ്തു് അവരെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവന്റെ ഇളയ ഭാര്യയായിരുന്നു.

വിരിയന്റെ അഭിലാഷപ്രകാരം രണ്ടാഴ്ച കൂടി പ്രഭുവും ജിമ്മിയും ആ ഗ്രാമത്തിൽ താമസിച്ചു. തദനന്തരം നാലഞ്ചു കരുത്തന്മാരായ പട്ടാളക്കാരോടുകൂടി അവർ അവിടെനിന്നു കടൽതീരം വഴിയായിട്ടു തന്നെ യാത്ര തുടങ്ങി.

ഏകദേശം ഒരാഴ്ചയോളം അവർ ഇങ്ങനെ യാത്ര തുടർന്നപ്പോൾ കാട്ടിനുള്ളിലേക്കു കയറിപ്പോയാലെ എന്തെങ്കിലും ഗുണം സിദ്ധിക്കയുള്ളുവെന്നു ജിമ്മി സമർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ സാലി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു കടൽത്തീരത്തായിരിക്കുവാനെ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്നു പ്രഭു വാദിച്ചു. ഏതു വഴിയെ സഞ്ചരിക്കുവാനും തങ്ങൾ തയാറാണെന്നു വിരിയനും അവന്റെ സഹചരന്മാരും പ്രസ്താവിച്ചു. അവർ അന്യോന്യം തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ കടൽത്തീരത്തു സ്വല്പം തെക്കായി ഒരു വെടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു.

സാലിയുടെ തോക്കിൽനിന്നുള്ള ശബ്ദമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പ്രഭു അതിവേഗത്തിൽ ആ സ്ഥലത്തേക്കു് ഓടി. മററുള്ളവർക്കു് ഓട്ടത്തിൽ ആ വൃദ്ധനെ ജയിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഒരു വളവു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രഭു തന്റെ പ്രതീക്ഷക്കു നേരെ വിപരീതമായ ഒരു കാഴ്ചയാണു കണ്ടതു്. അനേകം ഇംഗ്ലീഷുകാർ പല ബോട്ടുകളിൽ കയറി അടുത്തു കിടന്നിരുന്ന ഒരു കപ്പലിനു സമീപത്തേക്കു തുഴഞ്ഞുപോകുകയായിരുന്നു.

സാലിയുടെ വളർത്തുമൃഗമായ ജറാഡ് കയറിയിരുന്ന കപ്പൽ കേടു നന്നാക്കുന്നതിനായി കരക്കു് അടുത്തുവെന്നും ജറാഡ് രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നുമുള്ള ചരിത്രം മുൻപൊരദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നല്ലൊ. അവർ കപ്പലിന്റെ അററകുററപ്പണികൾ എല്ലാം കഴിച്ചു് തിരിച്ചു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ സന്തോഷസൂചകമായി വെച്ച വെടിയുടെ ശബ്ദമായിരുന്നു പ്രഭു ശ്രവിച്ചതു്.

"നിൽക്കണെ! നിൽക്കണെ!" പ്രഭു ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. മററു മനുഷ്യരെയും പ്രത്യേകിച്ചു് ജിമ്മിയേയും കണ്ടതോടുകൂടി അവർ തിരികെ കരക്കടുത്തു.

കപ്പിത്താൻ കരക്കിറങ്ങിയ ഉടൻതന്നെ തന്റെ തൊപ്പി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു് ജിമ്മിക്കു കൈകൊടുത്തു. പഴയ മര്യാദ അനുസരിച്ചു് പ്രഭു കൈ നീട്ടിയെങ്കിലും അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ ആരുമില്ലായിരുന്നു. ആ അവസരത്തിലാണു് തനിക്കു വെറും ഒരു നീഗ്രോയുടെ ശരീരം മാത്രമാണുള്ളതെന്നു് പ്രഭു ഓർമ്മിച്ചതു്.

ജിമ്മി ഉടൻതന്നെ പറഞ്ഞു. "ഇതു തോമസ്‌കാർലൈൽപ്രഭു ആണു്. ഒരു അത്യാഹിതം മൂലം ഈ നിറത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നുവെന്നേയുള്ളു." എന്നാൽ അവർക്കു് ഈ വാർത്ത വിശ്വസിക്കുവാൻ അശേഷം നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. കപ്പിത്താൻ പറഞ്ഞു. "ആരു്! തോമസ്‌കാർലൈലോ! എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തെ കാണേണ്ടിയ ആവശ്യമുണ്ടു്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം ഈ നീഗ്രോയാണെന്നു പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല." എന്നാൽ പ്രഭുവിനു് ആ കപ്പിത്താനെ ശരിയായി മനസ്സിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അനേകം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പായി, ആഫ്രിക്കയിൽ തന്റെ പ്രിയപുത്രിയുമൊരുമിച്ചു വിനോദ നായാട്ടിനായി പോയപ്പോൾ, അവർ കൂലിക്കെടുത്ത കപ്പലിന്റെ നായകനായിരുന്നു.

വിജയപ്രദമായ ഇടവകകൾ (ii)

സ്വർല്ലോകകോളനി

ഇടവകകളുടെ സേവനവ്യഗ്രതയിൽ വികാരിയും അംഗങ്ങളും സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളിൽ സാത്മ്യംപ്രാപിക്കുന്ന അസുലഭരംഗം

(ഏററവും വിജയപ്രദമായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ ഇടവകകളെപ്പററി "ക്രിസ്ത്യൻ സെഞ്ച്വറി" എന്ന വാരിക അടുത്തയിട നടത്തിയ ഒരന്വേഷണത്തെ ആശ്രയിച്ച് അവർ തയ്യാറാക്കിയ ലേഖന പരമ്പരയിൽ വൻനഗരങ്ങളിൽ വിജയപ്രദമായ ഇടവക ഏതെന്ന് പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു ലേഖന സംഗ്രഹം മാർച്ച് 26-ലെ ചർച്ച്വീക്കിലിയിൽ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഗ്രാമീണ ഇടവകകളിൽ വിജയപ്രദമെന്ന് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഒരിടവകയെപ്പററി എഴുതിയ ലേഖനത്തിൻെറ സംഗ്രഹമാണ് ഞങ്ങൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു്. പത്രാ.)

രാമണീയകത വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ ഗ്രാമമാണ് "ന്യൂനോക്സ്‌വിൽ". ഓഹിയോ സ്റ്റേററിൽ കൊളമ്പസ് നഗരത്തിന് 100 മൈൽ വടക്കു പടിഞ്ഞാറായും ഇൻഡ്യാനായിലെ ഫോർട്ടു് വെയിൻ നഗരത്തിൽ നിന്ന് 60 മൈൽ തെക്കുകിഴക്കുമാറിയുമാണ് ഇതിൻെറ സ്ഥാനം. ന്യൂനോക്സ്‌വിൽ ഗ്രാമത്തിലെ "ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ആൻഡ് റിഫോംഡ്" ദേവാലയം ഗ്രാമീണരുടെ ജീവിതത്തിൽ സജീവമായ സൽപ്രേരണകൾക്ക് നിദാനമായി ഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഉദ്ദേശം 1300 ഇടവകാംഗങ്ങളാണ് പ്രസ്തുത ദേവാലയത്തിനു ഇപ്പോഴുള്ളതു്. സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസംസിദ്ധിച്ചവരും കഠിനാദ്ധ്വാനികളും മിതവ്യയശീലികളുമായ ഈ കർഷകർ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യവും സാമ്പത്തികമായ പുരോഗമനപന്ഥാക്കളുമന്വേഷിച്ച് അമേരിക്കയിൽവന്നു. "ഈ നവീന ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ കൃഷി ദൃഢതരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കെട്ടിപ്പണിയുന്നതിനു വേറെ ഏതൊരു ജനതതിയെക്കാൾ കൂടുതലായി ഇവർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്" എന്നാണ് അമേരിക്കൻ കൃഷിവകുപ്പിലെ ഒരുയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പ്രസ്താവിച്ചതു്.

ഇവർ ഇവിടെ പണിചെയ്ത ദേവാലയത്തിൻെറ ശതവർഷ ജൂബിലി 1938-ൽ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധാരംഭംവരെ ഇവിടെ കുർബാന അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതു് ജർമ്മൻഭാഷയിലായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തെ മരക്കെട്ടിടത്തിൻെറ സ്ഥാനത്തു് ഇന്ന് ഇടവകയുടെ സ്വന്തമായി, സുസ്ഥിരമായ ഒരു ദേവാലയമാണുള്ളതു്. വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങൾക്കായി ഒരു പുതിയ കെട്ടിടംപണിയുന്നതിനു ആലോചിച്ചുവരുന്നു. സുവിശേഷയത്നങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കഴിഞ്ഞ ഒമ്പതുവർഷങ്ങളിലായി ഇടവക ചെലവാക്കിയതു് ഒരു ലക്ഷം ഡോളർ (476200രൂപാ) ആണ്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ഇടവകയ്ക്കു് അഭിമാനംകൊള്ളത്തക്കതായി മററൊരുവസ്തുതയുണ്ടു്. ക്രിസ്തീയസേവനത്തിനായി 39 പുരുഷന്മാരെയും 3 സ്ത്രീകളേയും ലോകത്തിനു നൽകുവാൻ ഈ ഇടവകയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നതാണതു്. ഇതിനും പുറമേ മിഷ്യനറിമാരുടെയോ വൈദികരുടെയോ സഹധർമ്മിണികളായി ഈ ഇടവകയിൽനിന്ന് മുപ്പതോളം വനിതകളെ വിവാഹം ചെയ്യിച്ചയച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുമ്പറഞ്ഞ 42 ക്രിസ്തീയ സേവന സന്നദ്ധഭടന്മാർ ലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി മഹൽസേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനവരെ സജ്ജീകരിച്ച്, സേവനതൃഷ്ണയുടെ തീപ്പൊരി അവരിൽ പ്രോജ്ജ്വലിപ്പിച്ചതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം "ന്യൂനോക്സ്‌വില്ലിലെ ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ആൻഡ് റിഫോംഡ്" ഇടവകയ്ക്കല്ലെങ്കിൽ മററാർക്കാണ്?

പണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടവകാംഗങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന സത്യസന്ധതയും കൃത്യനിഷ്ഠയും അനുകരണാർഹമാണ്. സ്ഥലത്തെ പ്രധാന വ്യാപാരകളായ ഹോജ് സോമില്ലുകാർ പറയുന്നതു്, കടം കൊടുത്ത വകയിൽ കിട്ടാക്കുററിയായി വന്നിട്ടുള്ളതു് ഒരു ശതമാനത്തിൻെറ നാലിലൊരുഭാഗത്തിൽ താഴെമാത്രമാണെന്നാണ്. ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ നിഴലിക്കുന്ന കടംവാങ്ങിയാൽ തിരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതാബോധവും ആർജ്ജവത്വവും ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. പണയപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ 25 ശതമാനത്തിൽ താഴെ മാത്രമേയുള്ളു. പണയപ്പെടുത്തിയവ തിരിച്ചെടുക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. കർഷകർക്ക് വായ്പ കൊടുക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ ബാങ്കിൻെറ കഴിഞ്ഞ 40 വർഷത്തെ ചരിത്രത്തിൽ കിട്ടാക്കടിശികയായി വന്നിട്ടുള്ളതു് ഉദ്ദേശം 2000 ഡോളർ ആണ്. പണയം വച്ചതു് തിരിച്ചെടുക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു് ഒരു കർഷകൻ മാത്രവുമാണത്രെ. അയാൾ ആശാപൂർവ്വം കുറേക്കൂടി ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ആ കടംവീട്ടി പണയവസ്തു വീണ്ടെടുക്കാൻ ആ കർഷകനു സാധിക്കുമായിരുന്നു.

ഈ വസ്തുതകൾ ന്യൂനോക്സ്‌വിൽ ജനതയുടെ സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിരതയെ മാത്രമല്ല കാണിക്കുന്നതു്, ജനങ്ങളുടെ ധാർമ്മികബോധത്തിൻെറയും സത്യസന്ധതയുടെയും ഒരു ചൂണ്ടുപലക കൂടിയാണതു്.

പരമ്പരാഗതമായ സിദ്ധികളെയും നേട്ടങ്ങളെയും സുസ്ഥിരമാക്കുന്നതിലും പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിലും ഇടവകാംഗങ്ങൾ ദത്തശ്രദ്ധരാണ്. ഇടവകയുടെ പ്രഥ വൈദികനായിരുന്ന കുക്കർമാനെപ്പററി ജനങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. ലാഡ്ബെർഗനിൽ നിന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഒരു യുവാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആദ്യമായി സ്ഥലത്തെ മ്യാമി-ഈറീ കനാൽ കുഴിപ്പിക്കുന്ന കാലത്തു അദ്ദേഹം ദിവസം 25 സെൻറു് (1രൂപാ 3ണ.) കൂലിക്കു ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. കുറെനാൾ ഒരു പള്ളിക്കൂടം വാദ്ധ്യാരായും തദനന്തരം ഒരു വൈദികനാവശ്യമായി വന്നപ്പോൾ, വൈദികപട്ടം വാങ്ങി, ആ ചെറിയ ഇടവകയുടെ ആത്മീയഗുരുവായും അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. 844 മുതൽ 8[illegible]0 വരെ കുക്കർമാൻ ആ ഇടവകയുടെ വികാരിപദമലങ്കരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയുടെ കാലത്താണ് ഇപ്പോഴത്തെ ദേവാലയത്തിൻെറ പ്രധാനഭാഗവും മണിമാളികയും പണി തീർന്നതു്.

ജർമ്മൻവംശജരടങ്ങിയ ഈ ഇടവകയിൽ പല പൊതുലക്ഷണങ്ങളും കാണുവാൻ കഴിയും. ഇവരുടെ ഏക വർഗ്ഗീയത സാമുദായികസ്ഥിരതയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതിനുപുറമെ, പെരുമാററം, ജീവിതസമ്പ്രദായം തുടങ്ങിയവയും ഇവർക്കു പ്രത്യേകമാണ്. ജോലിയിലും അദ്ധ്യയനത്തിലുമുള്ള ശുഷ്കാന്തി, പരസ്പരമുള്ള പെരുമാററത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്ന മര്യാദ എന്നിവ പാരമ്പര്യസിദ്ധമായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ തന്നെ.

മതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു സംഭാവനചെയ്യുന്ന ബന്ധവിശേ

ഷം ശ്രദ്ധേയമാണ്. സ്വന്തം കുട്ടികളുടെ മതാത്മകമായ വളർച്ചയിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുള്ള ധാർമ്മികോത്തരവാദിത്വത്തെപ്പറ്റി ന്യൂനോക്സ് വില്ലിലെ ജനതതി തികച്ചും ബോധവാന്മാരാണ്. ശൈശവത്തിൽതന്നെ കുട്ടികളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കണമെന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക നിർബന്ധമുണ്ട്. കുടുംബാരാധനസമയത്തു കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചിരുന്ന വേദപുസ്തകവായനയിൽ ശ്രദ്ധിക്കും. ഞായറാഴ്ചകളിൽ എല്ലാവരും കൂട്ടമായി ദേവാലയത്തിൽ പോകും, ഭവനത്തിൽ രോഗമൊ മററു വിപത്തൊ നേരിട്ടപ്പോൾ വൈദികൻ വന്ന ബൈബിൾ വായിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കും.

ആദ്യകാലങ്ങളിലേതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഇന്ന ജനങ്ങൾ ന്യൂനോക്സ്‌വില്ലിൽ താമസക്കാരായി വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. സ്ഥലത്തുള്ള മില്ലിൽ തൊഴിലാളികളായും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായും സമീപമുള്ള പട്ടണങ്ങളിലെ വ്യവസായശാലകളിലെ തൊഴിൽക്കാരായും അനേകർ ന്യൂനോക്സ്‌വില്ലിൽ താമസമാരംഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഏറെത്താമസിയാതെ ഇവർ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇടവകയിൽ അംഗമായിരിക്കണമെന്നും, കടങ്ങൾ കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നും, അശ്രാന്തപരിശ്രമികളായിരിക്കണമെന്നും ന്യൂനോക്സ്‌വിൽ നിവാസികൾക്കുള്ള നിർബന്ധം ഗ്രഹിച്ചുതുടങ്ങും. ആഗതർ ചില നിഷ്കൃഷ്ട പരിഗണനകൾ പ്രകാരം അംഗീകാരയോഗ്യരെങ്കിൽ അവരെ അവർ സമുദായത്തിൽ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

സഭാസേവനത്തിന്നായി ഒരാളെയെങ്കിലും പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഭവനങ്ങൾ ഇവിടെ വളരെ വിരളമാണ്. ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ മിക്കവാറും എല്ലാവരുടെയുംതന്നെ പുത്രനോ പുത്രിയോ അമ്മാവനൊ അമ്മായിയൊ സഹോദരനൊ സഹോദരിയൊ ചാർച്ചക്കാരനൊ ആയി ഒരാളെങ്കിലും സഭാശുശ്രൂഷയ്ക്കായി സ്വയം പ്രതിജ്ഞചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പായിത്തന്നെ തന്റെ ജീവിതവിളിയെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്നതിനും സഭാസേവനത്തിന്നു താൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നോ എന്ന പരിചിന്തിക്കുന്നതിനും നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു, അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഇടവക സാന്ദർഭികമായി സൃഷ്ടിച്ചുകൊള്ളും. മാത്രമല്ല ക്രിസ്തുവിന്റെ വീരയോദ്ധാക്കളായി പുറത്തുപോയിട്ടുള്ളവർ ക്രമമായി നാട്ടിലേക്ക് എഴുതുകയും, ഇടയ്ക്കിടെ നാട്ടിൽവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ പ്രശ്നം ചർച്ചാവിഷയമാക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ മിഷ്യനറിവേലയ്ക്കുള്ള വെല്ലുവിളി ഭക്ഷണമേശകളിലും കച്ചവടപ്പീടികകളിലും, എന്നുവേണ്ട, ഇടവകയുടെ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ പ്രതിപാദ്യവിഷയമാക്കപ്പെടുന്നു.

പുറമെ പോയി ക്രിസ്തുവിനും സഭയ്ക്കുംവേണ്ടി മഹനീയ സേവനങ്ങളനുഷ്ഠിച്ച വീരാത്മാക്കളുമായി ഈ ഇടവകയ്ക്കും ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കുമുള്ള ഗാഢസാത്മ്യം അന്യോന്യം സജീവമായ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. ഇതു നിർവചനവിധേയമല്ലതന്നെ. വ്യക്തികളെപ്പററി വാൽസല്യപൂരസ്സരമുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയും അവരുടെ നേരെയുള്ള സ്നേഹപുഷ്കലമായ അഭിമാനവും അതിൽ അന്തർല്ലയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു് ആത്മീയമായ ഐക്യഭാവമാണ്. മിഷ്യനറിതുല്യമായ ആത്മീയ എരിവും സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനുള്ള ബാദ്ധ്യതയും അതിലടങ്ങീട്ടുണ്ട്.....പിന്നെ. എന്താണതു? ഫിലിപ്പ്യർ 3:20–ൽ (മോഫററു തർജ്ജമ) കാണുന്ന "സഭ ഒരു സ്വർല്ലോക കോളനി"യാണെന്ന ആശയമാണു് ഇവിടെ അപൂർവ്വമായിതോന്നുന്നതു്.

ന്യൂനോക്സ്‌വിൽജനത വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംഘമാണെന്നിവിടെ വിവക്ഷയില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം, സേവനം എന്നിവയ്ക്കു ജീവിതത്തിൽ അവർ നൽകുന്ന സ്ഥാനം, അവരുടെ ആത്മാർപ്പണം; അവരുടെമേലും അവരുടെ സന്താനങ്ങളുടെ മേലും മായാത്ത മുദ്ര പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

"ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ആൻഡ് റിഫോംഡ്" ഇടവകയിൽ കഴിഞ്ഞ ഒമ്പതു വർഷമായി വികാരിത്വം വഹിക്കുന്നതു് ഡോക്ടർ ഡി.എ. ബോഡ് (Bode) ആകുന്നു. ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ വിവിധപ്രശ്നങ്ങളിൽ ഡോ. ബോഡിന്റെയും പത്നിയുടെയും സഹകരണവും ഉപദേശവും അവർക്കു അത്യധികം പ്രയോജനപ്രദമാണ്. വികാരിയും പത്നിയും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെയും കുട്ടികളെയും അളവററു സ്നേഹിക്കുന്നു. തന്മൂലം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും ആർജ്ജിക്കുന്നതിനു് അവർക്കു കഴിയുന്നുണ്ട്. വനിതാസമാജം, വനിതാ സഹായസംഘം, വനിതാ മിഷ്യനറിസംഘം എന്നിവയിൽ മിസ്സസ് ബോഡ് സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്നു. രോഗത്തിലും പ്രയാസത്തിലുമിരിക്കുന്നവരെ സന്ദർശിക്കുന്നതിലും അവരെ സഹായിക്കുന്നതിലും ഡോ. ബോഡ് അതീവ ശ്രദ്ധാലുവാണ്. കാർഷിക വിഭവങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന വേളയിലും, തീപിടുത്തമുണ്ടാകുമ്പോഴും മററു തരത്തിലുള്ള അപൽവേളകളിലും ആ വന്ദ്യ വൈദികനെ നിങ്ങൾക്കു് സംഭവസ്ഥലത്തു ദർശിക്കാം. കായികമത്സരങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ വിവിധ ടീമുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അവിടെ പ്രത്യക്ഷനാകും. രാത്രിയോ പകലോ ഏതു സമയത്തും അവശ്യസന്ദർഭങ്ങളിൽ ഡോ. ബോഡിന്റെ സഹായം അർത്ഥിക്കാമെന്നും അതു് തങ്ങൾക്കു് ലഭിക്കുമെന്നും ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കറിയാം. ഇടവകയിൽ പ്രായാധിക്യം ചെന്നവരും ബാലികാബാലന്മാരും വികാരിയുടെ പ്രത്യേകപരിഗണനയ്ക്കു വിധേയരാകുന്നു. 70 വയസ്സു കഴിഞ്ഞവർക്കു്, സ്നേഹസൂചകമായി; പുഷ്പിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഓരോ ചെടി "മാതൃദിന"ത്തിൽ സമ്മാനിക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ വർഷം ഇങ്ങനെ കുസുമനിബിഡമായ ലതിക ലഭിച്ചവർ 117 പേരായിരുന്നു.

വിവാഹകാര്യത്തിലും വികാരി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നുണ്ട്. ഇടവകാംഗങ്ങളുടെയിടയിൽ വിവാഹമോചനത്തിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ നിർമ്മൂലമാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം യത്നിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്തു് വിവാഹമോചനത്തിനിടയാക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ രമ്യതയിൽ പറഞ്ഞൊതുക്കി മംഗളമാക്കിത്തീർത്ത 19 സംഭവങ്ങൾ ഡോ. ബോഡ് ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മൂന്നു കേസുകളിൽ വിജയപ്രദമായി ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിൽ ഡോ. ബോഡിനു് ഇപ്പോഴും കുണ്ഠിതമുണ്ട്.

വിപ്ലവാത്മകമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഗ്രാമീണജനതയ്ക്കു് ദുസ്സഹങ്ങളാണ്. പരിവർത്തനങ്ങളുടെ അതിവേഗത്തിലുള്ള ചംക്രമണവും അരോചകമായിരിക്കും. യുഗായുഗങ്ങളായി, അവർ പരിചയിച്ചുവന്ന ജീവിതവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ചക്രം സാവധാനം തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ശക്തിയുടെയും സുഭദ്രതയുടെയും ഉണ്മവിശേഷത്തിന്റെയും മകുടോദാഹരണമാണ് ന്യൂനോക്സ് വില്ലിലെ "ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ആൻഡ് റിഫോംഡ്" ഇടവക. നാഗരികതാകേന്ദ്രങ്ങൾ അണുശക്തിവിധേയമായി തകർന്നു തരിപ്പണമാകുമെന്നു ആശങ്കിക്കപ്പെടുന്ന ഈ അന്ധകാരകാലഘട്ടത്തിൽ, ചുററിക്കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരാശാനിശീഥിനിയിലൂടെ സുപ്രതീക്ഷയുടെയും പ്രത്യാശയുടെയും ദീപരശ്മികൾ പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു ദീപഹർമ്മ്യമാണീ ദേവാലയവും ഇടവകയും.

വാരപഞ്ചാംഗം

	ഏപ്രിൽ	മേടം.	നീസാൻ
ഞായർ	16	3	3
തിങ്കൾ	17	4	4
ചൊവ്വാ	18	5	5
ബുധൻ	29	6	6
വ്യാഴം	20	7	7
വെള്ളി	21	8	8
ശനി	22	9	9

Thought for the Week

Great it is to believe the dream, when we stand in youth by the starry stream. But a greater thing is to fight life through and say at the end, "The dream was true."

···*Edwin Markham.*

THE CHURCH WEEKLY

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ സമാധാന വ്യവസ്ഥകൾ

മലങ്കരസഭയുടെ സമാധാനത്തിനും ക്രമീകരണത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി അയച്ചുതന്ന വ്യവസ്ഥകളും ചിങ്ങവനം വ്യവസ്ഥകളും ഇതിനോടകം പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുണ്ടു്. ഈ വ്യവസ്ഥകളുടെ ന്യായാന്യായങ്ങളെയും താരതമ്യവിവേചനങ്ങളെയും പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒട്ടുംതന്നെ സംഗതമായി തോന്നുന്നില്ല. നിർത്ഥകമായ ഒരു പാഴ്‌വേലയാണതെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ചിങ്ങവനം വ്യവസ്ഥകൾ ഇരുഭാഗത്തെയും തിരുമേനിമാർ ഒരുമിച്ചുകൂടി മലങ്കരസഭയുടെ യോജിപ്പിനായി അന്യോന്യം പരമാവധി വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തു രൂപവൽക്കരിച്ചതാണെന്നുള്ള ഒരു മെച്ചം അവയ്ക്കുണ്ടെന്നു് വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ധാരണ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നുള്ള അനുമാനത്തിനു് സഹായകമായ പല പ്രസ്താവനകളും ഇരുഭാഗത്തെയും തിരുമേനിമാരിൽനിന്നും മറ്റും അനൗപചാരികമായിട്ടാണെങ്കിലും ഇപ്പോൾ സമുദായത്തിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ നിലയ്ക്കു് ചിങ്ങവനം വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രാധാന്യം ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ വളരെ വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മലങ്കരസഭയുടെ നിലനില്പിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നു് ഈ നാട്ടിലെ തിരുമേനിമാരെല്ലാം ഏകാഭിപ്രായമായി കരുതുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി തിരസ്കരിക്കുവാനോ ഭേദപ്പെടുത്തുവാനോ സന്നദ്ധനാകുന്നതല്ലല്ലോ. സുറിയാനിസഭയുടെ കാതലായ കാനോനാ നിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ ഒരു നടപടിയോ നിലയോ അതിന്റെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടയില്ലാത്തതാണു്. ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ തിരുമേനിമാരുടേയും അംഗീകരണമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തനിച്ചു തിരസ്കരിക്കുവാൻ അധികാരാവകാശം നൽകുന്ന ഒരു ഭരണരീതിയല്ല സുന്നഹദോസ് ഭരണം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് ചിങ്ങവനം വ്യവസ്ഥകളെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതിൽ ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരു അൽഭുതവും തോന്നുന്നില്ല. ഇവിടെയുള്ള തിരുമേനിമാരുടെ ഏകകണ്ഠമായ—അല്ലെങ്കിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷാനുകൂല്യമുള്ള വ്യവസ്ഥാനിർദ്ദേശങ്ങളാണിതെന്നു് തിരുമേനി ധരിച്ചില്ലെന്നേയതിനു് അർത്ഥമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് ചിങ്ങവനം നിർദ്ദേശങ്ങൾ അപ്പടി പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ പീസ്‌ലീഗോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ അമർഷം കൊള്ളേണ്ടതില്ലെന്നാണു് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ മലങ്കരസഭയെ സ്നേഹിക്കയും അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും വളർച്ചയിലും ശക്തിയിലും അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യേണ്ട അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനാരൂഢനായ പരിശുദ്ധപിതാവു് ! ചിങ്ങവനം വ്യവസ്ഥകൾക്കു പകരം അയച്ചുതന്ന വ്യവസ്ഥകളാണു് ഞങ്ങളെയും സമുദായത്തെയും അത്യധികം നിരാശപ്പെടുത്തുന്നതു്. ആധുനിക ക്രൈസ്തവലോകം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഔദാര്യവും. ഈശാപരനാമമഹത്വത്തിലും ദൈവരാജ്യസംസ്ഥാപനത്തിലും മാത്രം ആനന്ദം കൊള്ളുന്ന നിസ്വാർത്ഥ പൈതൃക വാത്സല്യവും, മലങ്കരസഭയുടെ ഇന്നത്തെ നിലമൂലം ഭാരതത്തിനു് ലഭിക്കേണ്ട ക്രൈസ്തവസംഭാവനയുടെ അഭാവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യബോധവും കാണുവാൻ ഞങ്ങൾ തിരുമേനിയുടെ വ്യവസ്ഥാസംഹിതയിൽ തപ്പിനോക്കി. ഇവയുടെ ഒരു തരിപോലും കാണുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിക്കാതെപോയതാണു് ഞങ്ങളുടെ നിരാശയ്ക്കു കാരണം. മഹാത്മാ ഗാന്ധിയെപ്പോലെയുള്ള മഹാത്മാക്കളുടെ ത്യാഗസുന്ദരമായ ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യപ്രഭയിൽ കണ്ണുമഞ്ചിയിരിക്കുന്ന ഒരു ജനസമുദായം, നവോദയം ചെയ്ത രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യ സാഹചര്യങ്ങളുടെ കർത്തവ്യഭാരങ്ങളെ ഇവിടെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യപീയൂഷം ചൊരിയേണ്ട ഒരു ക്രൈസ്തവസഭാകേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു് പുറപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥാനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇതിൽ വളരെ വളരെ ഉപരിയായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നാണു് ഞങ്ങളുടെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. തിരുമേനി ചരിത്രസത്യങ്ങളെയും, ആദ്ധ്യാത്മികധർമ്മങ്ങളെയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെയും സ്മരിച്ചു് ചെയ്യാമായിരുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഈ വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്നു് വളരെ വിഭിന്നമാകുമായിരുന്നു. ഒരു ക്രൈസ്തവസഭ കാതോലികമായവിധത്തിൽ വികസിക്കണമെങ്കിൽ വിദൂരമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതിന്റെ പ്രാദേശികശാഖകൾക്കു് പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യവും ആവശ്യമായ ഭരണാധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. എപ്പോഴാണു് ശാഖാസഭകൾക്കു കാതോലിക്കേറ്റുപോലെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ അനുവദിക്കേണ്ടതെന്നു ആകാംക്ഷയോടുകൂടി കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്രസിംഹാസനമാണു് ഒരു സാർവത്രികസഭയെന്നും കാതോലികസഭയെന്നും അഭിമാനിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്. അല്ലാതെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷണങ്ങളും ഹ്രസ്വമായ വീക്ഷണഗതികളും ഒരു അപ്പസ്തോല കേന്ദ്രത്തെ നയിക്കുന്നു എങ്കിൽ, മുടിയനായ പുത്രൻപോലും അവകാശത്തെ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ മടികൂടാതെ നൽകിയ ഒരു പിതാവിനെ മാതൃകയായി ഭാവനചെയ്ത മിശിഹാതമ്പുരാന്റെ അപ്പോസ്തോലികസ്ഥാനത്തിനു് അതു ഒട്ടും ഭൂഷണമായിരിക്കുന്നതല്ല. മലങ്കരസഭ ചോദിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, അതിന്റെ വളർച്ചയെയും നിലയെയും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് യഥാവസരം കാതോലിക്കേറ്റു് അനുവദിക്കാതിരുന്നതുതന്നെ പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിന്റെ മഹിമയ്ക്കു് അത്രയ്ക്കു് മാലിന്യം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അന്ത്യോഖ്യായിൽ ഒരു പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനവും, തീഗ്രീസിൽ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റു സിംഹാസനവും അനുവദിക്കാവുന്ന സഭയ്ക്കു് മലങ്കരെ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റു് അനുവദിച്ചാൽ, മൂറോൻ വാഴിയ്ക്കാൻ പാടില്ലാ, കാതോലിക്കായ്ക്കും മലങ്കരസുന്നഹദോസിനുമുള്ള കാനോനികമായ അധികാരങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കണം എന്നിങ്ങനെ ശഠിക്കുന്നതു് അത്യധികം പ്രതിലോമപരമായ ഒരു ചിന്താഗതിയാണെന്നു് പ്രത്യക്ഷമാണു്. ആംഗ്ലിക്കൻസഭപോലെ ഉത്തരവാദിത്വബോധമുള്ള സഭകൾ പ്രാദേശിക

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (Sermon for the Week)

കർത്താവിന്റെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം

വി. യോഹന്നാൻ 21. 1–14.

ഉയിർപ്പിനു ശേഷം മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം കർത്താവു ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സംഭവമാണു ഇന്നത്തെ ഏവൻഗേലിയോനിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഉയിർപ്പിനും സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള നാല്പതു ദിവസത്തെ കർത്താവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേകഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയവയായിരുന്നു. അതു തന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെയും നിത്യസാന്നിദ്ധ്യത്തെയുംകുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം ശിഷ്യന്മാരിൽ ദൃഢപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു. വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിലും രീതിയിലും താൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. അവർ തന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതിനും തന്നെ സ്പർശിക്കുന്നതിനും ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനും താൻ അവർക്കു അവസരം നൽകി. തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും അസാന്നിദ്ധ്യത്തിലും ഒരുപോലെ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും രഹസ്യചിന്തകളെയും താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നതായി അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തി. ഇപ്രകാരമുള്ള അനുഭവങ്ങൾ നിമിത്തം ശിഷ്യന്മാർക്കു കർത്താവിന്റെ അദൃശ്യമായ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യത്തെപ്പററി ഒരു പുതിയ ബോധമുണ്ടായി. അദൃശ്യനെങ്കിലും താൻ സദാ അവരുടെ സമീപത്തുണ്ടെന്നും അവരുടെ അന്തരംഗങ്ങളെയും അഭിലാഷങ്ങളെയും താൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നും അവർക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഈ പരിശീലനം അവരുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരതയ്ക്കു് എത്രയും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നിരിക്കണം ഉയിർത്തെഴുന്നേററ ക്രിസ്തു, വസ്തു സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കതീതമായി മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശരീരത്തോടുകൂടി അല്പകാലം പ്രത്യക്ഷമായി ഭൂമിയിൽ വ്യാപരിച്ചതു്. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസം നമുക്കോരോരുത്തർക്കും എത്രമാത്രം ദൃഢമായിട്ടുണ്ടു്? ഇതു നമുക്കു കേവലം ഒരു ആശയമോ വിശ്വാസപ്രമാണമോ മാത്രമാണോ? അതോ, ആദിമശിഷ്യന്മാർക്കും പിന്നീടുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുഭക്തന്മാർക്കും ആയിരുന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ അനുഭവബോദ്ധ്യമായ ഒരു മഹൽസത്യമാണോ? മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു്, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു്, ഉയിർത്തെഴുന്നേററവനായ ആ ക്രിസ്തു—പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനുമായവൻ തന്നേ—അദൃശ്യനായിട്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ഓരോ മനുഷ്യഹൃദയത്തിലും സന്നിഹിതനാണെന്നുള്ള വസ്തുത പരമാർത്ഥമെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ അൽഭുതകരവും അഭിലഷണീയവും അത്യന്താപേക്ഷിതവും ആയ ഏതൊരു സുവിശേഷമാണു മനുഷ്യജാതിക്കു ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്? ഇതു വാസ്തവമായിരിക്കാനിടയില്ലാത്തവണ്ണം അൽഭുതാവഹമായി നമുക്കുതോന്നിയേക്കാം. എങ്കിലും അതു വാസ്തവമാണെന്നുള്ള അനിഷേധ്യമായ അനുഭവത്തിന്മേലാണു—വിശ്വാസത്തിന്മേൽ മാത്രമല്ല—ക്രിസ്തുസഭ ഉദിച്ചുയർന്നതു്. ഇന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രമാണങ്ങളനുസരിച്ചു്, ജീവിക്കുന്ന ഏവരുടെയും അനുഭവവും അതുതന്നെയാണു്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം യഥാർത്ഥമെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ നടത്തിപ്പും യഥാർത്ഥമത്രെ. ദൃശ്യനായ ഒരു സ്നേഹിതനോടെന്നപോലെ ഒരു ക്രിസ്തുഭക്തനു് ക്രിസ്തുവിനോടു സംഭാഷണത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഹിതം ആരാഞ്ഞറിയുന്നതിനും കഴിയുന്നതാണു്. എന്നാൽ അതു ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമോ തെററിക്കൂടാത്തതോ ആയ ഒരു മാർഗ്ഗമല്ല. നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ദൈവാശ്രയത്തോടുകൂടിയ ആത്മസംയമനം കൊണ്ടു് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സിനോടു് അനുരൂപപ്പെടുത്തണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയിൽ നാം ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കണം. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മീയദർശനം എത്ര തുച്ഛമായിരുന്നാലും നാം അതിനു അനുസരണക്കേടു കാണിക്കാതെ കിട്ടിയ വെളിച്ചമനുസരിച്ചു ജീവിക്കണം. ദിവ്യവചനങ്ങളെ പഠിച്ചും ധ്യാനിച്ചും അവയുടെ വെളിച്ചത്താൽ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയേയും മനസ്സാക്ഷിയേയും വികസിപ്പിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ നടത്തിപ്പിനു പരിപൂർണ്ണമായി വിധേയരായിരുന്നുകൊണ്ടു, സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരായി, ഗാഢമായി ചിന്തിക്കണം. സഭയുടെ അംഗീകൃതപ്രമാണങ്ങളുമായി നമ്മുടെ ചിന്താഗതികളെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയും തുലനം ചെയ്തുനോക്കണം. നമുക്കു വിശ്വാസമുള്ള ക്രിസ്തീയസഹോദരന്മാരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവം ചർച്ചചെയ്യുകയും ചിന്തിക്കുകയും കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ നടത്തിപ്പ് ലഭിക്കുന്നതിനു അപൂർണ്ണരായ നമുക്കു ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ആവശ്യമായിരുന്നേക്കാം. ഏതായാലും നമ്മുടെ ഭാഗത്തു് പ്രാർത്ഥനാപൂർവമായ പ്രയത്നവും കാത്തിരിപ്പും കൂടാതെ ദിവ്യനടത്തിപ്പ് നമുക്കു ലഭ്യമാകയില്ല. യാദൃച്ഛികമായോ യാന്ത്രികമായ വിധത്തിലോ ദൈവം ആരെയും നടത്താറില്ല. ക്രിസ്തുവിനോടു പററിച്ചേർന്നു ജീവിക്കുന്നവർക്കുമാത്രമേ ക്രിസ്തുവിന്റെ നടത്തിപ്പ് ലഭിക്കയുള്ളു. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിനെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു് വലുതും ചെറുതു

സഭാശാഖകളെപ്പററി അവലംബിക്കുന്ന നയം നമ്മുടെ സഭാപരമാദ്ധ്യക്ഷനും മാതൃകാപരമായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ദൈവം ചില അധികാരാവകാശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്തിനാണെന്നുള്ള മനോബോദ്ധ്യത്തിന്റെ സംസ്കാര[illegible]ില നമ്മുടെ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. ഭാവനാശൂന്യമായ ഈ വ്യവസ്ഥാനിർദ്ദേശങ്ങളെ പുനഃശ്ശോധന ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ധാർമ്മികധൈര്യവും ദീർഘദൃഷ്ടിയും ഹൃദയവിശാലതയുമാണു സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു മലങ്കരസഭ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്. കൃത്രിമ നിയമസാമർത്ഥ്യമുള്ള അഭിഭാഷകന്മാരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾകൊണ്ടു് ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ എങ്ങിനെ സമാധാനം കൈവരുത്തും.

വരിക്കാരോടു്

കുടിശിഖവരിക്കാരെ വിവരം തെര്യപ്പെടുത്തി ഉടനെ കുടിശിഖസംഖ്യ അയച്ചുതരണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ആഫീസിൽനിന്നു് ആളാംപ്രതി എഴുതിയിട്ടും ചിലർ അക്കാര്യത്തിൽ മൂകഭാവം അവലംബിക്കുന്നതിൽ ഖേദിക്കുന്നു. വി. പി. ഇരുഭാഗത്തേക്കും അനാവശ്യമായ വ്യയവും നഷ്ടവുമാണെന്നു് അനുഭവംകൊണ്ടറിയുന്നതിനാൽ വി. പി. കഴിവുള്ളത്ര അയയ്ക്കുന്നില്ലെന്നാണു് ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ചർച്ചുവീക്കിലിയുടെ അഭ്യുദയകാംക്ഷികളായ വരിക്കാർ വരിസംഖ്യക്കാര്യത്തിൽ ഇനിയും അവധിവയ്ക്കാതെ കുടിശിഖ ഉടനെ അയച്ചുതരണമെന്നു വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അടച്ചുതീർക്കുവാനുള്ള തുക എത്രയെന്നു ഇനിയും നിശ്ചയമില്ലാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ വിവരത്തിനു ആഫീസിലേക്കു് എഴുതിയാൽ വിശദവിവരം തെര്യപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും.

വിശുദ്ധദീപം

ബാലകാണ്ഡം (തുടർച്ച)

(പുത്തൻകാവ് മാത്തൻതരകൻ)

പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ

“ജർശ്ശലേം പള്ളിയിലേക്കുനാമീവിധ
സോത്സാഹം തീർത്ഥപ്രയാണംനടത്തേണ്ടും
കാലമേതാണെന്നറിയുവതെങ്ങിനെ?
കാര്യമോർത്തീടിൽ നാമെത്രയോ ദൂരസ്ഥർ”.
ഓതിനാൻ ദേശികൻ “ധാന്യങ്ങളൊക്കെയും
കൊയ്തെടുക്കേണ്ടുന്ന കാലമടുക്കുമ്പോൾ
പൂർണ്ണേന്ദുമണ്ഡലം ശോഷിച്ചുശോഷിച്ചു
കൃഷ്ണപക്ഷത്തെ ക്ഷണിക്കാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ
ജർശലേംപള്ളിപ്പുരോഹിതന്മാരേററ-
മാശയോടാകാശദേശം സമീക്ഷിക്കും.
സൂര്യേന്ദുസംഗമദോഷംകഴിഞ്ഞിട്ടു
സുന്ദരശുഭ്രമാം ചന്ദ്രകന്നിക്കല
വാനത്തിലന്തിക്കുവെള്ളവിപൂശുമ്പൊഴാ
വൈദികന്മാർ സത്യസന്ധരാം ദൂതരെ
“വന്നിതാനിസ്സാരപർവ്വത്തിനുള്ളൊരു
വാസര”മെന്നോതാനെങ്ങുമയച്ചിടും.
എങ്കിലൊ നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാരീവാർത്ത
ദിക്കുകൾതോറുമറിയിക്കുവാൻ പണ്ടു
ദേവാലയോപാന്തഭൂവിലെത്തുംഗമാം
പർവ്വതപീഠത്തിൽ ത്തീയ്ക്കൂട്ടിവന്നതെ.
വൈദികന്മാരെത്തുടർന്നുമററുള്ളോരും
സത്വരം ചുററിലുമുള്ളശൈലങ്ങളിൽ
നിസ്സാരപർവ്വവിജ്ഞാപനമാരുത-
മിത്രനെപ്പാരംജ്വലിപ്പിച്ചു സാനന്ദം.
ദൂരസ്ഥമായ‘ദമസ്ക്കോസ്’മിജിപ്തും
ബേർശേബാതൊട്ടുള്ള മററുദേശങ്ങളും
‘പെസ്സഹാ’ വാസരമാസന്നമായെന്നു
നിസ്സംശയം കരൽത്തട്ടിലറിഞ്ഞവം.
പക്ഷെ ശമേറിയാക്കാർ നമ്മോടേതും
പക്ഷമില്ലാതെവരികയാൽ, പിന്നീടു
കാലമല്ലാത്തകാലത്തു കുന്നിൽശിഖി-
കത്തിച്ചുനമ്മെച്ചതിച്ചാർപലകുറി.
എന്നതുമൂലം പുരോഹിതമുഖ്യന്മാ-
രിന്നുദൂതന്മാരെ നേരിട്ടയയ്ക്കുന്നു”
നാനാവിശേഷങ്ങളേവംഗ്രഹിച്ചേതു-
മൂനമില്ലാത്തകുമാരൻ നടന്നുപോയ്.

കാലംശരത്തായിരുന്നു, വസുന്ധര
ലോലംബലോലവൃക്ഷാവൃതമായ്മിന്നി.
തേനൊലിപ്പാട്ടുകൾ പാടിപ്പറവക-
ളാനന്ദതുന്ദിലരായ്പ്പറന്നെങ്ങുമെ.
പാരം വളഞ്ഞും പുളഞ്ഞുമിഴഞ്ഞുള്ള
പാതകടന്നു ശ്രീയേശുഗമിക്കവെ
കാണായി വിസ്തൃതമാമൊരുമൈതാനം
കണ്ണിനുംഹൃത്തിനും കൗതുകദായകം.
ആദിയുമന്തവും കാണുവാനാവാത്ത
രീതിയിൽ തൊട്ടുതൊട്ടൊട്ടേറെ നീളത്തിൽ
തീററിയുമേന്തിച്ചെറുതാമെറുമ്പിന്റെ
പററമിഴഞ്ഞുഗമിക്കുന്നപോലവെ
ലക്ഷോപലക്ഷം ജനങ്ങളുമൊട്ടുക-
ലക്ഷവും ഗർദ്ദഭക്കൂട്ടവുമൊന്നിച്ചു
പാരംവിദൂരത്തിൽ ജർശലേം നാടിന്റെ
നേരെ നടപ്പതുബാലകൻദർശിച്ചു.
മന്ദംഗിരിചരിവിങ്കലൂടീശ്വര-
നന്ദനൻതൻ സഹയാത്രികന്മാരൊത്തു
താഴത്തിറങ്ങി മൈതാനത്തിലെത്തൃണ-
തല്പത്തിൽതെല്ലൊരു വിശ്രമംകൈക്കൊണ്ടു
വീണ്ടുംപ്രയാണംതുടർന്നു തീർത്ഥാടക—
വൃന്ദംസമീപിച്ചുശാമര്യഭൂതരം
തൽസാനുവിൽവന്നുകൂടി നാനാവഴി
തഞ്ചത്തിലദ്ധ്വഗസാഗരകല്ലോലം.
സന്ധ്യയായ്സർവരും തത്രവസിക്കുവാ-
നുത്തരവിട്ടാനാസംഘത്തിൻ നായകൻ.
ശാമര്യരോടുള്ള ഭീതിയാലദ്ധ്വഗ-
സംഘത്തിലുൾപ്പെട്ടയൂദരിലൊട്ടുപേർ
വേഗംപിരിഞ്ഞുപോയ്തത്രവസിക്കാതെ
വേറെവഴിക്കു ജീവൻപുലർത്തീടുവാൻ.
ശക്തരായുള്ളഗലീലായന്മാരൊത്തു
മർത്ത്യാത്മജൻശൈലസാനുവിൽവാണതെ.
നക്ഷത്രപൂർണ്ണമാമംബരപ്പന്തലിൽ
തൽക്ഷണംദൈവകുമാരൻശയിക്കയായ്
കാടന്റെക്രൂകലും മൂങ്ങതൻമൂളലും
കാട്ടിൽനിന്നെത്തിയ കാററിന്റെചീററലും
കല്ല്യാണശീലനാം ശ്രീയേശുബാലനെ
ത്തെല്ലുമുണർത്തിയില്ലന്നത്തെരാത്രിയിൽ.

മായ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഷ്ടം അന്വേഷിക്കുന്നവക്ക് തന്റെ വിശദമായനടത്തിപ്പും കാവലും വിഭവസമൃദ്ധിയും ക്രിസ്തു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ വാഗ്ദാനം വിശ്വാസികളുടെ അനുഭവത്തിൽ നിറവേററപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. ഈ നടത്തിപ്പിന്റെ അനുഭവമുള്ളവർക്കു അതില്ലാതുള്ള ജീവിതം ശുഷ്ക്കവും ചൈതന്യരഹിതവും അപകടകരവും ലാക്കുതെററിയതും ആയി കാണപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യജീവിതം സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യസാഹചര്യത്തിലും ഉററസമ്പർക്കത്തിലും തജ്ജന്യമായ സഹോദരസ്നേഹബന്ധത്തിലും ജീവിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതയെയാണ് നമ്മുടെ കർത്താവു ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകിയ പരിശീലനത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

ഇന്നത്തെ ഏവൻഗേലിയോനിൽ കാണുന്ന സംഭവം വി. ലൂക്കോസ് അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സംഭവത്തോട് വളരെ സാമ്യമുള്ളതാണ്. ശീമോൻ പത്രോസ് രാത്രി മുഴുവനും അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകാതെ നിരാശപ്പെട്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ യേശുവിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം വലയിറക്കിയപ്പോൾ രണ്ടു പടകു നിറയ്ക്കുവാൻ മാത്രം മീൻ കിട്ടിയതായിട്ടാണ് വി. ലൂക്കോസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരി

(ശേഷം 11-ാം പേജിൽ)

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

വി. പൗലൂസിന്റെ ജീവിതം

വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ ആഴമായ ജ്ഞാനം കാംക്ഷിക്കുന്ന ഒരുവന് വി. പൗലൂസിന്റെ ജീവിതം പോലെ പ്രയോജനകരമായ പഠനവിഷയങ്ങൾ ചുരുക്കമായിരിക്കും. എബ്രായരിൽ എബ്രായനായി ജനിച്ച് യവനസംസ്കാരത്തിന്റെയും റോമാ പൗരനെന്ന നിലയിൽ ലഭ്യമായിരുന്ന സർവപദവികളുടെയും അവകാശിയായി ജീവിച്ച അപ്പൊസ്തലൻ വൻകാര്യങ്ങൾ നേടുന്നതിന് യോഗ്യനായ ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നു. ദൈവം അവനെ തന്റെ ആയുധമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയുംചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ ആസ്പദമാക്കി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ കുറിപ്പുകൾ The Bible Reading Fellowship വകയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്ന നോട്ടുകളെ ആശ്രയിച്ചാണ് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

തിങ്കൾ അപ്പൊ. പ്ര. 7. 54-8.4.

ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിന്റെ സാർവ്വത്രിക സ്വഭാവം ഗ്രഹിച്ച പ്രഥമ മനുഷ്യൻ സ്തേഫാനോസ് ആയിരുന്നു. മോശൈക ന്യായപ്രമാണവും യെറുശലേം ദേവാലയവും അവക്കുപരിയായ ഒന്നിന് കീഴപ്പെടുക മാത്രമേ മാർഗ്ഗമുള്ളു എന്ന് അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു. യഹൂദദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള വലിയകുറ്റവും അതായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം നിഷ്ഫലമായിരുന്നില്ല. അതിതീക്ഷ്ണവാനായ ഒരു പരീശൻ—തർശീശുകാരനായ ശൗൽ—സ്തേഫാനോസിനെ വധിക്കുന്നതിൽ ജാഗ്രതയോടുകൂടെ പങ്കുകൊണ്ടു. ആ ദേഹം പിൽക്കാലത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യവാഹകനായി തീരാനുള്ളവനായിരുന്നു. സ്തേഫാനോസിന്റെ സാക്ഷിയും മരണവും, ശൗലിന്റെ പിൽക്കാല ജീവിതവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. നമ്മുടെ കർത്താവ് കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ചെയ്ത പ്രാർത്ഥനയോട് സദൃശമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ് സ്തേഫാനോസിൽ നിന്ന് നാം കേൾക്കുന്നത്. “രക്തസാക്ഷിയായ സ്തേഫാനോസ് പ്രാർത്ഥിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സഭയ്ക്ക് പൗലൂസ് ആദായപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു” എന്ന് വി. അഗസ്റ്റീനോസ് പറയുന്നു. ശൗൽ ഇതേവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവിധത്തിലുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണ് സ്തേഫാനോസിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടത്. വിപ്ളവകാരിയായ സ്തേഫാനോസിന്റെ നില ശരിയോ എന്ന ചിന്ത ശൗലറിയാതെതന്നെ അവനിൽ കടന്നുകൂടി. എങ്കിലും അതിന്റെ പ്രഥമ പ്രത്യാഘാതം ഈ പുതിയവിഭാഗത്തോടുള്ള ശത്രുത അവനിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു, എങ്കിലും അതിന്റെ ഫലം സുവിശേഷം ഇതരദേശങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു. സ്തേഫാനോസിന്റെ മരണം അവന്റെ ജീവിതത്തേക്കാൾ ഫലപ്രദമായിരുന്നു.

ചൊവ്വാ. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 1—9.

ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരം ചരിത്രപുരോഗതിയെ കാര്യമായി സ്പർശിച്ചു. ഭാവനാസമ്പന്നമായ ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ ഫലംമാത്രമാണ് ഈ സംഭവമെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ചിലർ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ വിധത്തിൽ തെറ്റായി ചെയ്യുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിന് അടിസ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. വി.പൗലൂസ് തന്നെ എഴുതുന്നതെന്താണ്. “ഞാൻ ഒരു അപ്പൊസ്തലനല്ലയോ? നമ്മുടെകർത്താവായ യേശുവിനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലയോ?” (1. കൊരി. 9. 1) ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്ന നിലയിൽ അപ്പൊസ്തലസ്ഥാനത്തിനാവശ്യമായ പ്രധാനപദവി തനിക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം അഭിമാനിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രകടമായി കാണിക്കുന്ന വിശ്വാസ തീക്ഷ്ണതയും പ്രവർത്തനവ്യഗ്രതയും മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. ജീവിക്കുന്നവനായ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടറിഞ്ഞു എന്നതുമാത്രമാണ് ഈ വലിയ ജീവിതവ്യതിയാനത്തിനു കാരണം. “ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിലാകുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയാണ്” ഇതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെമതത്തിന്റെ സാരാംശം. തന്റെ മാനസന്തരാനുഭവത്തിൽ അദ്ദേഹം അതുദർശിച്ചു. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതെത്രമാത്രം ശരിയായിരിക്കാം.

ബുധൻ. അപ്പൊ. പ്ര 9. 10-19

ദമസ്കോസിലേക്കുള്ള ശൗലിന്റെ പ്രവേശനം അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിൽനിന്ന് എത്ര ഭിന്നമായിരുന്നു പരിപൂർണ്ണധൈര്യത്തോടും ആവശ്യമായ അധികാരപത്രത്തോടുംകൂടി നഗരത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനു പകരം കുരുടനും കൈക്കുപിടിക്കപ്പെടുന്നവനുമായി അവൻ അവിടേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. ക്രിസ്തീയ ജീവിതവും പലപ്പോഴും ഇപ്രകാരമല്ലയോ. നാം ഓരോ പ്ളാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന് നമ്മെപ്പറ്റി മറ്റു ചില പ്ളാനുണ്ട്. ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവകൃപ ലഭിച്ചു എന്നു സ്പഷ്ടമായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹം വി. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എങ്കിലും പുനർജ്ജനനസ്നാനത്തിൽ ലഭ്യമാകുന്ന കൂദാശാപരമായ കൃപ അവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു.

അനന്യാസ് ഒരു ശിഷ്യൻ മാത്രമായിരുന്നു എങ്കിലും ദൈവേഷ്ടത്തിനനുസരണമുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ അവനെ ദൈവം വലിയ കാര്യങ്ങൾക്ക് നിയോഗിച്ചു. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ദുഷ്കരമായ ഒരു കൃത്യത്തിനാണ് അവൻ നിയോഗിതനായത്. അവൻ അതനുസരിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ! നാം നിസ്സാരരെങ്കിലും അനുസരണമുള്ളവരെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് നമ്മെയും ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയും.

വ്യാഴം അപ്പൊ പ്ര. 9. 19-30

വി. പൗലൂസ് മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം അറേബിയായിലേക്കു പോയ വിവരം അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികളിൽകാണുന്നില്ലെങ്കിലും അപ്പൊസ്തലൻതന്നെ ആ വിവരം ഗലാത്യലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. തനിക്കുണ്ടായ അത്ഭുതകരമായ വെളിപാടിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുകയും കുറെനാളുകൾ ദൈവവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽ ശാന്തമായി സമയം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ മൂന്നു വർഷം മരുഭൂമിവാസം കഴിഞ്ഞിട്ട് ദമസ്കോസിലേക്കും അവിടെനിന്നു യെരുശലേമിലേക്കും അദ്ദേഹം പോയി. ദമസ്കോസിൽവച്ചു യേശു ദൈവപുത്രനാകുന്നു എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം സന്ദേഹിച്ചില്ല അതു യഹൂദന്മാരുടെ എതിർപ്പിനും ദമസ്കോസിലെ കാവൽക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടാതെരക്ഷപെടുന്നതിനും ഇടയാക്കി. യെറുശലേമിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ അഞ്ചാംപത്തിക്കാരനായിട്ടാണു വീക്ഷിച്ചത്. എങ്കിലും ബർന്നബാസ് അദ്ദേഹത്തെ കൈക്കൊണ്ടു. യഹൂദന്മാരും അവനെ ദ്വേഷിച്ചു. അങ്ങനെ യെറുശലേം ഒരു അപകടസ്ഥാനമായി പരിണമിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം സ്വദേശമായ തർസൂസിലേക്കുപോയി. ക്രിസ്തുമതം മനുഷ്യനെ മന്ദബുദ്ധികളാക്കുന്നു എന്ന ആരോപണം ചിലർ പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ട്. വി. പൗലൂസ് ആ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുകയില്ല.

നാം മതത്തെ എങ്ങിനെ കാണുന്നു. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സധീരം പോരാടുന്നതിനോ, മയക്കമരുന്നായോ അതു അനുഭവപ്പെടുന്നതു്?

വെള്ളി 1 കൊരി 1: 4–8

യേശു ദൈവപുത്രനെന്നും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷിതാവെന്നും പൗലൂസ് അപ്പൊസ്തലൻ പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ അനുഭവം എന്തെന്നു ഈ ഭാഗത്തു നാം കാണുന്നു. ആ പ്രഖ്യാപനം പലരുടെയും മാനസ്സാന്തരത്തിനും ആത്മീകപരിജ്ഞാനത്തിനും മാർഗ്ഗം തെളിയിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന ആത്മീയ സമ്പത്തു് ഇതാണെന്നാണ് അപ്പൊസ്തലൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു്. "നിങ്ങളുടെ മാനസാന്തരത്തിനു ശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു." എന്നാൽ ആ ആത്മീയസമ്പത്തു് സ്വയമായുള്ള യാതൊരു മഹിമകൊണ്ടുമല്ല, ദൈവകൃപനിമിത്തമത്രെ എന്നും അദ്ദേഹം ആവർത്തിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്നതായി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടോ? പ്രത്യേകിച്ചു ഉൽകൃഷ്ടമായ ചിന്തയാലും അഭികാമ്യമായ തീരുമാനങ്ങളാലും ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ശക്തിയാലും തന്നെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ സമ്പന്നതയ്ക്കു് അതിരില്ലെന്നു് അറിവാൻ നമുക്കു കഴിയാതെ പോകുന്നെങ്കിൽ അതിനു കാരണം നാം ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണമായി അനുഗമിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് മാത്രമത്രെ.

ശനി. അപ്പൊ. പ്ര. 11: 19–30

അന്ത്യോഖ്യയിൽ സഭ സ്ഥാപിതമായ വിവരം നാം ഈ ഭാഗത്തു കാണുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാപുറജാതി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മാതൃസഭയും വി. പൗലൂസിന്റെ പ്രവർത്തനകേന്ദ്രവുമായിരുന്നു. പുറജാതികളുടെ ഈ നഗരത്തിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കുണ്ടായ വലിയ പ്രവാഹത്തിനു കാരണക്കാർ കുപ്രോസുകാരും കുറേനക്കാരുമായിരുന്നു. അവർ യെറുശലേമിൽനിന്നു് അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവരല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിനു മൂലകാരണം സ്തേഫാനോസിന്റെ വധത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ പീഡകളായിരുന്നുതാനും. അവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പററി ആരായുവാൻ യെറുശലേംസഭയിൽനിന്നു് നിയുക്തനായ ബർന്നബാസ് ദൈവകൃപയുടെ അത്ഭുതകരമായ പ്രവർത്തനം കണ്ടു് ആകർഷിതനായി ആ സാഹചര്യത്തെ നേരായി നയിക്കുന്നതിനു് സർവഥാ യോഗ്യനായ തർസ്സൂസുകാരൻ ശൗലിനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം യെരുശലേം വിട്ടിട്ടു പത്തു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും ഈ കാലയളവിൽ തന്റെ ജീവിതവിളി നിറവേററുവാനുള്ള വേണ്ട പരിശീലനങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം കഴിച്ചിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യയിലെ ഒരുകൊല്ലത്തെ സേവനത്തിനുശേഷം അവർ നൽകിയ സഹായധനവുമായി അദ്ദേഹം ക്ഷാമബാധിതരായിരുന്ന യെരുശലേം സഭാംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ അവിടേക്കു പോയി. ദൈവം എത്ര അൽഭുതകരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മ നിറവുള്ള മനുഷ്യരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സഭയ്ക്കുള്ള ബഹുവിധ കഴിവുവൾ എത്രമാത്രം!

പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്തു്

സർ,

ശ്രീമാൻ എം. ഈ. മാത്യു എഴുതിയ "സോഷ്യലിസ്റ്റായിരുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ" എന്ന ലേഖനം (മീനം 6) ഞാൻ വായിച്ചു. പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിൽ സാമൂഹ്യനീതിയുടെ പ്രവാചകനായ വിശുദ്ധ യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തിലേക്കു വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതിനു ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശ്രമം എത്രയും ശ്ലാഘനീയംതന്നെ. "മർദ്ദനം ചൂഷണം എന്നീ മഹാ പാപങ്ങൾമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന സാമ്പത്തികാസമത്വങ്ങൾ കൊണ്ടു് ശാരീരികവും സാമ്പത്തികവും ആത്മീകവുമായി മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്ന അധഃപതനം കണ്ടു വെന്തുരുകിയ മനസ്സിൽനിന്നും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്ന ധാർമ്മികരോഷമാണു് വി. യാക്കോബിൽനിന്നും വാഗ്രൂപേണ നിർഗ്ഗളിക്കുന്നതു്" എന്നു ശ്രീമാൻ മാത്യു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു എത്രയും വാസ്തവമാണെന്നത്രെ എന്റെ അഭിപ്രായം. ആമോസിന്റെ പ്രവചനങ്ങളും വി. യാക്കോബിന്റെ ലേഖനവും ക്രൈസ്തവസഭ ഇക്കാലത്തു് പ്രത്യേകിച്ചു കാര്യമായി എടുക്കയും അവരുടെ ദൂതു ശിരസ്സാ വഹിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു എന്തെങ്കിലും അതിനു ബാധകമാകയില്ലെന്നാശിക്കുന്നു.

ശ്രീമാൻ മാത്യുവിന്റെ ലേഖനത്തിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ രണ്ടുമൂന്നു അബദ്ധങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നത്രെ ഈ കത്തുകൊണ്ടു് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

1. സോഷ്യലിസം വേദപുസ്തകത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ഉദ്യമംമൂലം മതത്തിന്റെയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥസ്വഭാവം ശ്രീ മാത്യു കോട്ടിമാട്ടുകയാണു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന ദൈവനീതി അഥവാ ദൈവത്തിന്റെ ധാർമ്മിക ഉദ്ദേശത്തെ മനസ്സിലാക്കി, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ അനീതിയുടെ നേരെയുള്ള "ധാർമ്മികരോഷമാണു" ആമോസിലും വി. യാക്കോബിലും കാണുന്നതു്. അതായതു മനുഷ്യന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും സ്വഭാവം മനുഷ്യനു ദൈവത്തോടും ധാർമ്മികയാഥാർത്ഥ്യത്തോടുമുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നുദിക്കുന്നു എന്ന സ്ഥിരമായ ബോധത്തിൽ സാമൂഹ്യനീതിയുടെ അടിത്തറ ദൈവനീതിയായിരിക്കണമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയത്രെ അവർ ചെയ്യുന്നതു്. നേരെമറിച്ചു സാമൂഹ്യനീതി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഇക്കാലത്തു് ഏതു് സാമ്പത്തികഘടനയാണു് ഉത്തമമെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയല്ല വേദപുസ്തകം. ദൈവനീതിയുടെ പ്രതിഫലനമായി ഏതെങ്കിലും ഒരു സാമ്പത്തികഘടന നിത്യമായി ഉണ്ടു് എന്നു ഒരിക്കലും പറയുവാനും നിർവാഹമില്ല. ദൈവനീതിക്കു അനുയോജ്യമായി ഇന്നു സമൂഹത്തിൽ ഉടലെടുക്കേണ്ട വ്യവസ്ഥിതി സോഷ്യലിസമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുവാനും അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാനും ശ്രീമാൻ മാത്യുവിനും എനിക്കും അവകാശമുണ്ടു്. എന്നാൽ സോഷ്യലിസത്തെ ശാശ്വതമായ ദൈവനീതിയുടെ ഏക അവകാശമായി അവരോധിക്കുന്നതു തികച്ചും അബദ്ധമാണു്. കാലാകാലങ്ങളിൽ ഘടന വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും, വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കണം. ദൈവനീതി മാത്രം ശാശ്വതം അതത്രെ വേദപുസ്തകം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു്.

2. സോഷ്യലിസം എന്നുള്ളതു് ശാസ്ത്രീയമായി ആലോചിച്ചാൽ മുതലാളിത്വത്തിനുള്ളിൽ മാത്രം ആവിർഭവിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണു്. വമ്പിച്ച വ്യവസായീകരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മുതലാളിവ്യവസ്ഥിതിയിൽ മാത്രമെ ചരിത്രപരമായി അതുളവാകാൻ കഴികയുള്ളു. അതിനാൽ സോഷ്യലിസം ഇന്നുള്ള ആധുനികസമൂഹത്തിൽ മാത്രമെ ഉടലെടുക്കാനും കഴിയൂ. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഏകദേശം രണ്ടായിരം സംവൽസരങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ജീവിച്ചിരുന്ന വി. യാക്കോബ് സോഷ്യലിസ്റ്റായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു ശാസ്ത്രരീത്യാ ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. Labour Theory of Value തുടങ്ങിയ ധനശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ എന്നപോലെ തന്നെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തോടുള്ള ഒരു അവഹേളനമത്രെ. മുതലാളിത്വമാ

സോഷ്യലിസമോ Labcur Theory of value വോ മറ്റേതെങ്കിലും സാമ്പത്തികതത്വമോ ശാസ്ത്രരീത്യാ ശരിയെന്നോ തെറ്റെന്നോ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേദപുസ്തകത്തെ ആശ്രയിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. അവ ധാർമ്മികദിവ്യോപദേശത്തിനു ചേർന്നതോ വിപരീതമോ എന്നതിൽ വേദപുസ്തകം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ അതിന്റെ സത്യാസത്യങ്ങൾ ശാസ്ത്രരീത്യാ പരിശോധിച്ചറിയേണ്ടതത്രെ. വേദപുസ്തകം ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമല്ല.

വേദപുസ്തകത്തിലെ ഉല്പത്തികഥകൾ ശാസ്ത്രരീത്യാ ശരിയെന്നും തെറ്റെന്നും വാദിക്കുന്നവർ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ഗ്രഹിക്കാത്തവരാണെന്നു് പറയാവുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് ഇതും. ലോകത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയുടെ ശാസ്ത്രീയസ്വഭാവം എന്തെന്നു് അറിയുന്നതിനു് ശാസ്ത്രത്തെ ആശ്രയിക്കണം. എന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രമല്ല വേദപുസ്തകത്തിലെ ഉല്പത്തിപുസ്തകമാണ് സഹായം. ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ലോകചരിത്രത്തിന്റെ അടിത്തറയാണെന്നു് അവിടെയാണ് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ വി. യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തെ ശാസ്ത്രരീത്യാ ശരിയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ശ്രീ മാത്യുവും വി. യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തെ "ദൈവവചന"മായി കാണുന്നില്ലെന്നു വേണം ചിന്തിപ്പാൻ.

3. നിത്യമായ ദിവ്യ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് അതായതു് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ദൈവഹിതത്തിലേക്ക് സഭയേയും സമൂഹത്തേയും ഉണർത്തുന്നവനാണ് പ്രവാചകൻ. അതിനാൽ ശാസ്ത്രീയസത്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നവരെ "പ്രവാചകൻ" എന്നു പറയുന്നതു് വേദപുസ്തകത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ തെറ്റാണ്. മതവും ശാസ്ത്രവും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാതെ ഒരുമിച്ചിട്ടു കുഴയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഫലമാണ് ശ്രീ. മാത്യു മനഃശാസ്ത്രത്തെ "മത"മെന്നും, മാർക്സിനെ പ്രസ്തുത മതത്തിലെ "പ്രവാചകൻ" എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. യഹൂദജാതിയുടെയും ക്രിസ്തീയസഭയുടെയും പ്രവാചകപാരമ്പര്യത്തിലാണ് കാൾമാർക്സ് നിലകൊള്ളുന്നതു് എന്നു പറയുന്നവർ തന്നെ അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ച ചില ശാസ്ത്രീയസ[illegible] ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനല്ല, [illegible] അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്ര[illegible]ഥാനമായി സാമൂഹ്യനീതി[illegible]ള്ള പ്രവാചകതുല്യമായ [illegible]ണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനാണ് [illegible]പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ പ്രവാചകന്മാരുടെ പാരമ്പര്യത്തെ ബോധപൂർവ്വം നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം നിലകൊള്ളുന്നതു് എന്നുള്ളതു്, മാർക്സിസം ധർമ്മബോധത്തെ കേവലം സാമ്പത്തികതാല്പര്യത്തിന്റെ ഉപകരണമാക്കി ചിന്തിക്കുന്നതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇത്തരുണത്തിൽ, ശാശ്വതങ്ങളായ ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയും അവയെ നിരാകരിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസവും രണ്ടാണെന്നുള്ള എന്റെ ബോധം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

M. M. Thomas.

P. S. മുതലാളിത്വം, സോഷ്യലിസം, കമ്മ്യൂണിസം തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അടുത്ത കാലത്തു നടന്ന അഖിലലോക ക്രൈസ്തവ സമ്മേളനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഞാൻ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി M.C.L.C. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിലേക്ക് താങ്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. "ഉത്തരവാദിത്വസമൂഹം അഥവാ കമ്മ്യൂണിസത്തിനു സഭകളുടെ മറുപടി" എന്ന ഈ പുസ്തകം 6 ണ. വിലയ്ക്കു് മലയാളം ക്രിസ്ത്യൻ സാഹിത്യസമിതി (M.C.L.C.) തിരുവല്ലായിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നതാണ്.

(9-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ക്കുന്നതു്. വി. യോഹന്നാൻ വർണ്ണിക്കുന്ന ഈ സംഭവത്തിലും അതേ അനുഭവംതന്നെ പത്രോസിനും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ആറു ശിഷ്യന്മാർക്കും ഉണ്ടായതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ഈ രണ്ടു വിവരണങ്ങളും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ വി. യോഹന്നാൻ അപ്പോസ്തോലികസഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നനുമാനിക്കാം. മീൻപിടുത്തക്കാരായിരുന്ന ശിമോനേയും മറ്റും കർത്താവു വിളിച്ചു് മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കിത്തീർത്തു. രാത്രി മുഴുവൻ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും ലഭിക്കാഞ്ഞ ആ ശിഷ്യസമൂഹം കർത്താവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വലയിറക്കി വലനിറയെ മീൻ പിടിച്ച ആ സംഭവം അപ്പോസ്തോലസഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടെയും ഒരു ചിത്രമാണ്. മത്സ്യത്തിന്റെ സംഖ്യ—153 എന്നുള്ളതു്—സഭയുടെ സാർവ്വത്രികസ്വഭാവത്തെ കുറിക്കുന്നതായി ജെറോം മുതലായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അന്നത്തെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അറിവിൽ 153 വിവിധതരത്തിലുള്ള മത്സ്യം മാത്രമാണു പോലും ഉണ്ടായിരുന്നതു്! അതുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തുസഭയിലേക്ക് എല്ലാതരത്തിലുമുള്ള ആളുകൾ ആകർഷിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതിന്റെ സൂചനയായിട്ടായിരിക്കണം സുവിശേഷകൻ ഈ സംഖ്യ പ്രത്യേകമായി എടുത്തുപറഞ്ഞതെന്നു് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സങ്കല്പിക്കുന്നു. ഇതു വെറും ഭാവന മാത്രമാണെങ്കിൽ തന്നെയും പിന്നീടുള്ള അപ്പോസ്തോലിക പ്രവർത്തനങ്ങളും സഭയുടെ സാർവ്വത്രികമായ വളർച്ചയും ഈ പരമാർത്ഥത്തെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. സ്വശക്തികൊണ്ടു യാതൊന്നും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതിരുന്ന ആ പാവപ്പെട്ട ശിഷ്യസമൂഹം അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. കർത്താവു് അവരോടുകൂടെയും അവരിലും നിരന്തരമായും ശക്തിയായും പ്രവർത്തിച്ചു എന്നുള്ളതിനു

Reg: No. T 64 Licence No. 498 Date 20-8-1946 Reg M 526

THE CHURCH WEEKLY

രണ്ടുസന്ദർശകർ

സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനത്തിലെ പ്രധാന പ്രാസംഗികനായി ബംഗാളിൽ നിന്നു് ശ്രീ പി ഗാംഗുലി വരുന്നകാര്യം ഈ പംക്തികളിൽ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരുന്നവല്ലോ. അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു് ഫാദർ ചക്രവർത്തിയുടെ സുഹൃത്തായ റവ. ഫാദർ എസ് കെ മണ്ഡലും മലങ്കര സഭ സന്ദർശിക്കുന്നതാണെന്നറിയുന്നു. ഫാദർ ചക്രവർത്തിയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ബംഗാളിലുള്ള മററു ചില ക്രൈസ്തവനേതാക്കന്മാരും സുറിയാനി സഭയുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതിനു് ഉത്സുകരാണെന്നുള്ള വസ്തുത ചിലരെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കാം. ഫാദർ ചക്രവർത്തിയെക്കൂടെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു് ഇവിടെ ആഗതരാകുന്ന ഈ മാന്യാതിഥികൾ അവരുടെ സന്ദർശനാവസരയിൽ സഭാനേതാക്കന്മാരേയും യൂത്ത് ലീഗ് പ്രവർത്തകരേയും സന്ദർശിച്ചു് ബംഗാളിലെ സഭയും നമ്മുടെ സഭയുമായുള്ള സംസർഗ്ഗസാധ്യതകളെപ്പററി ചർച്ച നടത്തുന്നതായിരിക്കും. നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാരിൽ ചിലരെങ്കിലും ബംഗാളിൽ എത്തി അവരോടൊപ്പം മിഷ്യനറിപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടുമെന്നുമറിയുന്നു. ഏപ്രിൽ 28 മുതൽ മേ 10 വരെയുള്ള രണ്ടു വാരക്കാലം അവർ ഇവിടെ ചെലവഴിക്കുന്നതായിരിക്കും.

(Continued from page 2)

and joy had come back into their lives: a joy which no man could take away.

Towards the close of his life, S. John the Beloved Apostle, in his exile on the Isle of Patmos saw again his risen Lord and Saviour. In a vision he beheld Him glorious in the midst of the seven golden candlesticks. Again he heard the voice of his Master: "I am the Alpha and the Omega: I am He who was dead, and am alive, and behold, I live for evermore, and have the keys of hell and death. Amen."

സഭാചരിത്രം സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ നടത്തിപ്പിനു പരിപൂർണ്ണമായി വിധേയമായ ഒരു സഭയ്ക്കു മാത്രമേ അവർ നേടിയ വിജയം കൈവരുത്തുവാൻ കഴിയൂ. തോൽവിയും നിരാശയും നമ്മെ തുറിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ കർത്താവു കരയിൽ നിൽക്കുന്ന കാഴ്ചയാണു് നാം കാണേണ്ടതു്. നമുക്കു ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ തരുവാനായി താൻ നമ്മെ സമീപിക്കുന്നുണ്ടു്. തന്നെ തിരിച്ചറിയുവാനും തന്റെ നിർദ്ദേശം അനുസരിക്കുവാനും നമുക്കും നമ്മുടെ സഭയ്ക്കും കഴിയുമോ? തന്റെ നിർദ്ദേശമെന്തെന്നറിയാതെ സ്വന്തവഴികളിൽ നാം ഇനിയും തുടരുന്നപക്ഷം ഫലശൂന്യമായ അദ്ധ്വാനമല്ലാതെ നമുക്കൊന്നും ശേഷിക്കുന്നതല്ല.

Printed and Published by N. M. Abraham B. A., at the Malayala Manorama Press, K